

СЕРГІЙ ЄРШОВ

Можливо, вам доводилося чути про групу "Ні-Енд". Це молодіжна музична група міста Славутича, яка має своїх прихильників. Я зважилася згадати про цю групу, бо, на мій погляд, пісні, які звучать у виконанні музикантів, досить незвичні. Їх автор - Сергій Єршов, молодий хлопець, який прагне в піснях виразити свої почуття. Іноді це виразні, своєрідні вірші, а часом і не зовсім зрозумілі. Я познайомилася з Сергієм Єршовим вже після того, як прочитала деякі його поезії.

Сергій - неординарна людина. Захоплення музикою і поезією стає все дедалі більшим для юнака, і, на мій погляд, може перерости в справу його життя. Перші свої вірші Сергій почав писати в п'ятому класі, але, на жаль, вони ніде не були надруковані. Сьогодні він пише слова та музику до пісень і сподівається, що група "Ні-Енд" буде відома не тільки серед молоді міста Славутича, України, а й за її межами.

ЗАЛИШИТЬСЯ

Блукаю, шукаю...
 Навколо біль, та часом мить
 Буває - навіщо?
 Душа одна болить.
 Пригадай той день,
 Коли була одна.
 Та справді мала сни...
 Блукаю, шукаю...
 Навіщо це мені...
 Залишись, залишись.
 На сповідь вітру, наче птах,
 Залишись, залишись.
 На сповідь вітру на твоїх устах
 Печаль кохання, наче страх.

МАЮ ЧАС

Розглядаю дикий світ
 Нескінченних зим та літ,
 Але знаю сам -
 В'януть квіти все ж.
 І не дарую вам
 Свою душу знов
 То вже не моя любов.
 Вітер несподівано,
 І може назавжди,
 Залишає нас
 В країні самоти...
 Самоти...

САМОТНІЙ ВЕЧІР

Самотній вечір, я собі чекаю.
 Малюю сам собі своє життя.
 Не залишай ім'я, тебе благаю,
 І почуття.

Блукаю ніби сам та не чекаю,
 На вулиці зима вже не моя.
 Що в темних вікнах я давно шукаю
 Не знаю ...

НЕ ВІДПУСКАЙ

Поділи на двох свою печаль:
 Тихо-тихо розкажи мені.
 Приглядаюсь тільки лише вдаль.
 Свою силу повертаю в дні -
 Де чарівний острів,
 Погляд наче постріл.
 Не відпускай...не відпускай...
 Мудрість де лишаю,
 Світом зневажаю.
 Не відпускай... не відпускай.
 Подаруй тепло своїх долонь,

Тихо-тихо розкажи мені.
Мої мрії, то сліпий вогонь.
Свою силу повертаю в дні.
Не відпускай..
Забагато може хочу...
Не відпускай...
Бався мною аж досхочу...
Не відпускай...

ОСІНЬ

Я фарбую день у срібні кольори,
Мабуть, пам'ятаю правила гри.
Заберу тебе в чарівний світ,
Повертатися туди, може, не слід?
Де моя печаль - нескінченний біль,
Мої почуття в темряві хвиль.

Подих уночі знаю я вже...
Сліз восени трохи більше.
Я скажу тобі: „Незабутня ніч -
Лише ми удвох, але не в тім річ.”
Осінь забере до себе нас,
Фарби знов її побачу я ще раз.

СЛЬОЗИ ІІ

Сумує і плаче вона
Знедолена болем струна,
Вже не пам'ятає як було
Та хто вже скаже чия в тім вина.
Бо вже не квітка вона
Лишилась сама і сумна,
Що тії сльози до світання,

Радісною може вже не буде вона.
І над містом блищать вже сльози її,
Та ніхто не зрозуміє, що то є вони -
Сльози її.
І кохання вже більше не прийде сюди...
Не гай марно часу, її не буди.
...Мусиш піти.